

PUŁODWIECZERZE (1) *sb n*

N sg pułodwiczérze.

Sł stp brak, Cn: pólodwiczérze s.v. po południu; pod wieczor, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w. (z Cn): pólodwiczérze.

Późna pora popołudniowa, druga połowa popołudnia; pomeridianum tempus Cn: Tomy fie ty chciał bawić/ á słonce fie chyli/ Będźie pułodwiczérze po máluchnéy chwili. WyprPl C.

Cf [PUŁODWIECZERZ]

MFr